

אור השבוע

המזון הנכסני - בית ספר אור אגרי אמצויות קמת ים
ב' סבט' תת.ת. 170 * 22/01/16

מזון מספר
260

אור הפרשה

בשלח

נקרע לפניהם.

באבע: "זה א-לי ואנוהו!"

בקריעת ים-סוף קרה דבר מיוחד: לא זו בלבד שהמכשול (הים) הוסר, אלא שהוא עצמו נעשה חומת-מגן על עם-ישראל - "והמים להם חומה מימנם ומשמאלם", ואף דבר זה בא בזכות הילדים. כאשר מחנכים ילדים לכך שהם יקראו ראשונים "זה א-לי ואנוהו", נעשות ההפרעות עצמן חומה שמגינה על ישראל. כאשר ילד יהודי יודע שהמציאות היחידה היא המציאות של הקדושה והוא מרגיש בפשטות ובטבעיות ששום דבר אנוי יכול להפריע לו למילוי רצון-ה', הוא זוכה שכל ההפרעות אכן נפלות ונעלמות, ועוד יותר מזה - שהן עצמן מסייעות לו בעבודת-ה'. שבת שלום!

הילדים הללו גדלו בתוך גלות מצרים, חשו היטב את היותם שונים, הרגישו שאורחות החיים המצריים נגדים את אורח-החיים היהודי; ואף-על-פי-כן דבקו ביהדותם והיו גאים בה. בכוח החינוך הזה לא היססו לעזוב את 'סידר השר' ולצאת למדבר גדול והנורא, אפילו בלי צידה מספקת, מתוך ביטחון מוחלט בקב"ה. לכן זכו להכיר ראשונים את הקב"ה ולהיות אלה שבזכותם נבקע הים.

כאשר יש ילדים כאלה, אין סיבה להיבהל מכך ש"מצרים נוסע אחריהם" ומהעובדה שבני-ישראל מוקפים מכל עבריהם על-ידי הים והמדבר. עם ילדים כאלה אפשר ללכת בתוך הים, עד שהים עצמו

פרשתנו מתארת את נס קריעת ים-סוף. הנס קרה לאחר שבני-ישראל נדחקו למצוקה, כאשר הים לפניהם והמצרים רודפים אחריהם. ואז קרה הנס הגדול: הים נבקע לפניהם, והמים ניצבו כמו "חומה" מימנם ומשמאלם. "המכשול עצמו, הים, נהפך לחומה שהגנה על עם-ישראל.

בזכות מה זכו בני-ישראל לנס כזה? בזכות הילדים. ח"ל מספרים על הילדים שהיו ביציאת מצרים, ש"הם הכירוהו (את ה') תחילה". אמנם היו שם משה ויהושע וכל גדולי חזני ישראל, אבל מי שהכיר ראשון את הקב"ה היו דווקא הילדים. אותם ילדים, שנלדו וגדלו בתוך שעבוד מצרים, אבל זכו לחינוך המתאים - הם שהכירו ראשונים את הקב"ה, והורו

יש לי מושג

טו' בשבט

טו' בשבט, הוא חגם של האילנות, הוא מהמשנה והתלמוד שקיבל תחיה מחדשת בישראל הצעירה שהייתה צריכה לחדש את הטבע ולחבר את המתגוררים בה לאדמה ולמקום. בישראל נחשב החג לחג של טבעות, טיולים ויציאה אל הטבע.

טו' בשבט הוא זמן ספירת שנות הפרי לצורכי קיום "מצוות התלויות בארץ" טו' בשבט מופיע במשנה כ"ראש השנה לאילן" זהו חג שבא לציין התחלה והתחדשות. על פי ח"ל, ה-15 בשבט הוא יום התחלת שנה חדשה לפירות האילן, ובכך הוא מהווה נקודת ציון על פיה קובעים את מניין שנות הפרי. טו' בשבט הוא יום הקובע את סיומה של שנה אחת ואת תחילתה של שנה אחרת לגבי הפרי. המשמעות היא שפירות שהתחילו להבשיל לפני טו' בשבט, נחשבים לפירות של השנה שעברה, ופירות שהתחילו להבשיל אחרי טו' בשבט - נחשבים לפירות של השנה החדשה. ספירת הפירות של השנה החדשה והפירות של השנה הבאה נחוצים לשם קיום "מצוות התלויות בארץ" כדוגמת: עולה, תרומות ומעשרות.

אור בלב

"אמר להם הקדוש-ברוך הוא לישקאל: אף על פי שתמצאו אותה קלוקה ככל טוב, לא תאמרו נשבע ולא נניע, אלא פון זהירין בגניעות, שני אקרו זניעותם, כל עץ מאלף. כשם שני נכסותם ומקצתם נניעות שני נעו חמרים, אף אתם פון נניעותם לנכסותם"

מדרש תנחומים

אור משלנו - י' שבט יום תחילת הנשואות הרבי מליובאוויטש-

כנסי "הקהל" ברחבת ביה"ס

כמה עציץ?

בחורשת בית הספר 20 עצים.

מספר עצי הברוש גדול פי 2 ממספר עצי האורן.

מספר עצי האיזדרכת גדול ב- 2 ממספר עצי הברוש.

מספר עצי האורן הוא פחות מ- 4.

מספר עצי האלון הוא פי- 2 יותר ממספר עצי הברוש.

מצא כמה עצים מכל סוג יש בחורשה?

מארת: "נראה לי שעוד מעט ירד גשם..."

אורח: "יופי, אם כך- איך טעם שאנא מפה."

מארת: "אהמ...בלעם נראה לי שלא ירד גשם."

אורח: "יופי, אם כך-"

אינני צריך למחר!"

נושאים לבית מילון

רמזים לביטויים מהצומח:

1. מרחמת - חסה (דוגמא)
2. סוג נשק -
3. יופי, הוד -
4. פצוע, נמוצא בכלא -
5. לאן בורח? -

אסיר א': "על מה אסרו אותך?"
 אסיר ב': "על כלום"
 אסיר א': "כלום אומרים את זה..."
 אסיר ב': "לא, באמת! אנבתי ארנק שלא היה בו כלום"

ברכות

לתלמידי

כיתות א'

לרגל מסיבת

האותיות

חקר עצים
 בשיעור
 כדעים
 כיתה ג'2

בבית ספר לכבוד שבוע הכדעים ותחילת תהליך בית ספר ירוק שתלו התלמידים גינה הכבילה את כל זיקות הסלע. קבוצת כיתלידי בית ספר אחראית על תחזוקת הגינה. כשהזיקות היו זכופים נשתף את הילדים בהכנת סלע תוצרת בית..

עוד תמונות באתר בית הספר וב

העיתון אופוס בפורמט צ'כסון
 כאג or-avner.net

בר מצווה? בדיקת מזוזות?
 טאלה לרבי?
 הכתובת לכל עניין יהודי
 הרב אליהו 050-3037700

כניסת שבת: 16:32
 יציאת שבת: 17:42